Journaal van: Erwin & Philipp
Schip: Waterraaf

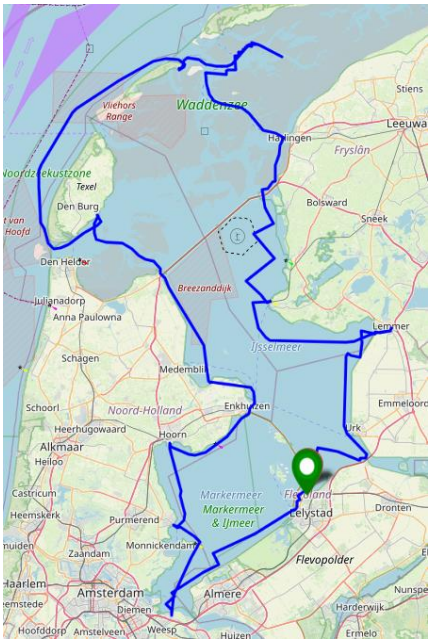

Singlehanded / Duohanded 2024. Is 3 keer scheepsrecht?

Zaterdag 19 oktober -- De start.

Na een korte briefing, de lange was al online gedaan, en de traditionele snertmaaltijd, vol spanning de boot klaar voor vertrek gemaakt. Het beroemde kokertje prominent op de kaartentafel, de opdracht nog steeds goed verborgen houdend.

Door de vorige edities waaraan we deelnamen, waren we op alles voorbereid. Met Elly en Frits, weet je het maar nooit. Naar aanleiding van het online palaver en de tip van Martin-Paul ook een schijnwerper op de boeg gemonteerd. De landbouw-verlichting-handel zal ongetwijfeld nog meer goede zaken gedaan hebben naar aanleiding van het palaver.

En dan is het bijna 13^{00} uur. We verlaten de box, zetten zeil en passeren het startschip de Guppie. De koker kan open en Hoera Stavoren staat genoemd bij de opdrachten. We mogen het bekende Vrouwtje deze keer weer bezoeken van Elly en Frits.
Maar we laten de dame even wachten, want besluiten net als bijna Iedereen eerst het Markermeer op te gaan. We stuiven naar de Houtribsluizen, net te laat om met de eerste schutting mee te gaan. De sluismeester heeft dat gezien en besluit zich te bemoeien met het wedstrijdverloop. De eerste schutting wordt vastgehouden in de sluis tot ook de tweede groep in de andere kolk licht. Slechts 10 minuten voor schutting 2 mag schutting 1 weer door. De sluismeester heeft gesproken...

Op naar Muiden nu. Hoog aan de wind met nagenoeg de hele club snellen we met een matige zuidelijke wind naar het zuidwesten. We naderen Muiden in de schemering en zien de voorhoede alweer onder spinnaker uit Muiden vertrekken. Een vlotte selfie in Muiden en snel verder. Dat de laatste sluis om 22^{00} uur in Enkhuizen niet zullen redden, beseffen we ons nu... Desalniettemin snellen we naar Volendam, waar we snel een stempel scoren om vervolgens over een donker Markermeer naar Hoorn te varen, onderwijl hopend dat het fonteinkruid het inmiddels voor gezien heeft gehouden.

In Hoorn staat de havenmeester ons al op te wachten met een heel gezelschap vrienden en vriendinnen, gezellig de zeilers bedienend van stempels en tegelijk lekker genietend van bier en wijn. Besloten om niet in Hoorn te blijven, maar van de nog steeds gunstig zuidelijke wind gebruik te maken om naar Enkhuizen te varen. Een mooie eerste nacht met Maan in het kwadraat. De grote maan die het ons goed verlicht, en de al de hele dag rond ons heen dartelende Maan van mededeelnemers Cochel en Daniëlle. Deze Maan zou de hele tocht In de buurt blijven en niet kleiner worden, zoals de echte maan...

Dag 2 - Stormwaarschuwing.

De sluis zal om 6 uur weer gaan draaien en op de seconde nauwkeurig geeft de sluismeester van het Naviduct groen-rood. Met de Maan in ons kielzog de sluis in gevaren en na een vlotte schutting met de nog steeds zuidelijke wind onderweg naar Andijk.
Daar de gedenksteen gevonden en ‘’selfies’’ gemaakt met de bemanning van de Hoogtevrees en uiteraard de Maan. Ook de sanitaire stop was welkom hier…

Daarna snel door naar Den Oever. Weerbericht kwam binnen dat de voorspelde Zuid 6 een Zuid tot Zuidwest 7 zou kunnen worden in de loop van de middag. Zou dit ons plan om boven de eilanden langs naar Vlieland te varen verstoren? In Den Oever samen met de Maan door de sluis. De Jager langszij en discussie of een rif wenselijk zou zijn. Besloten dit nog niet te doen, want wind was nog matig en koers richting Oudeschild gunstig. In de Texelstroom blijkt de wind behoorlijk aangetrokken en is een gijp noodzakelijk. Om materiaal te sparen maken we tot enige verbazing van medezeilers een stormrondje, daarna rollen we de genua weg in het volgende storm rondje strijken we het grootzeil en rollen de genua weer wat uit. Volledig beheerst, naderen we Oudeschild en varen het geultje in. We varen niet door naar de jachthaven, maar maken vast langszij een visser. We liggen nog niet vast of de havenmeester van de visserijhaven komt toch vragen wat de bedoeling is. ‘’Een stempel halen natuurlijk’’ is ons antwoord dat enige vraagtekens op het gezicht van de havenmeester doet verschijnen. Na tekst en uitleg en de belofte dat we snel weer vertrekken, is hij akkoord. Inmiddels hebben we besloten om wel de tocht over zee naar Vlieland te maken. We verwachten alleen in het begin, de Texelstroom, en op het einde, de Vliesloot, een pittig stukje met een voorspelde Zuid 7. De havenmeester drukt ons nog op het hart vooral de Eierlandse gronden te respecteren, want ‘’daar is al menig jachie vanaf gehaald’’. We beloven hem op te passen en maken de boot klaar voor een stevig tochtje.

Om 2 uur verlaten we Oudeschild om met de ebstroom tegen de inmiddels stevig doorstaande zuidenwind op te boksen. Stroom tegen wind maakt van de Texelstroom een wasmachine voor de Waterraaf. Massief water rolt over dek en knalt tegen de buiskap. De boot gaat als een wild

hobbelpaard tekeer. De snelheid mede door de ebstroom is ongekend. We bereiken snelheden van 10 tot 11 knoop. Daardoor is deze wastobbe gelukkig wel vrij snel weer voorbij zodra we de zuidpunt van Texel bereiken en af kunnen vallen richting het Molengat. Dat is volkomen vlak en vredig een verademing. We varen voor de krachtige wind op alleen een dubbel gereefd grootzeil. Dat blijft zo de hele reis. Desondanks schieten we lekker op in een nog wat verder aantrekkende wind. We meten inmiddels de voorspelde 7 Beaufort, maar varen uiterst comfortabel over een relatief rustige zee boven de eilanden. Uiteraard nemen we het advies van de havenmeester van Oudeschild ter harte en varen ruim om de Eierlandse gronden heen. We maken ons wel een beetje zorgen over wat we zullen aantreffen in de Vliesloot waar de wind vol om de hoek van het eiland waait…
Keurig volgens onze berekening komen we met beginnende vloed aan bij de Vliesloot. Nog steeds onder slechts dubbel gereefd grootzeil proberen we de harde wind te trotseren en hoogte te maken. De Waterraaf is niet ontworpen om slechts op grootzeil te varen en al

helemaal niet dubbel gereefd. Toch lukt het ons met behulp van de vloed tegen de wind op te komen. Slechts één keer lukt een overstag manoeuvre niet en vallen we in een deins terug over de oude boeg, richting de zandplaat waar we niet heen willen.
Tegelijk doemt In de donkere nacht opeens vlak achter ons de onverlichte Indigo op. Enige stress maakt zich van ons meester, maar gelukkig lukt de volgende overstag poging wel. Voor we het weten liggen we voor de havenmond van Vlieland en strijken het grootzeil. Aanleggen met een dikke ZZW 7 vol in de haven vergt wat stuurmanskunst, maar ongeschonden en voldaan over deze mooie tocht liggen we even later aan de steiger.

Dag 3 – Waddenzeedag

Na mooie lange nachtrust vertrek trekken we rond 10^{00} uur vanaf Vlieland. Met een zuidwestenwind afnemend van 5 naar 3 belooft het een mooie vakantietocht over het Wad te worden. Samen met de Indigo verlaten we de haven waarbij hij aangeeft ''over de banken'' te zullen gaan. Niet veel later zien we hem vanaf het Stortemelk wild stuiterend tussen de brekende zeeën doorvaren. Hij liever dan wij...

Snel naar het einde van de Noord Meep, de kruisboei waar het Noord en Zuid MeeP elkaar weer treffen. Vanaf daar met een paar goed uitpakkende slagen tegen de steeds verder afnemende vloed weer terug. Nu richting Harlingen tegen de ebstroom door de Blauwe Slenk. Wij maken ons wat zorgen over de voor ons inmiddels beruchte Boontjes en willen er op tijd zijn om nog van de volle ebstroom daar te kunnen profiteren. Dat lukt en even na 4 uur draaien weer de Boontjes in. De wind is ons gunstig gezind, zodat we maar een paar slagen hoeven te maken in dit smalle vaarwater. Al snel bereiken we de sluizen van Kornwerderzand waar een uiterst vriendelijke en correcte sluismeesteres ons bedient.
Daarna snel verder over een donker wordend IJsselmeer met afnemende zuidelijke wind. Net op tijd voordat de wind helemaal wegvalt, bereiken we Stavoren en dus ook ons geliefde Vrouwtje. We leggen de Waterraaf voor haar neus, maar een bezoekje aan deze dame wordt even uitgesteld omdat Hein van de Redshift een drankje komt doen op de Waterraaf.

Dag 4 – Vrouwtje – Vrouwenzand - Aankomst.

Na opnieuw een goede nacht slaap en een lekker ontbijt bezoeken we ons Vrouwtje. Als opkikker nemen we een borrel voor hem mee. We hebben de indruk dat ze dat op prijs stelt. Vervolgens een stempel gescoord en alweer afscheid genomen van het Vrouwtje. Bij terugkomst aan boord zien we opeens een doosje liggen met een briefje erin. Het blijkt dat in de afgelopen nacht wij bezocht zijn door twee vrouwen. Helaas niets van gemerkt, tot we het doosje vinden. Een cadeautje zit erin vanwege een verjaardag.

Zo lief! Hopelijk roept dit geen jaloerse gevoelens op bij het vrouwtje van Stavoren… en worden we de volgende keer weer enthousiast ontvangen. Na afscheid van het Vrouwtje snel naar Lemmer. Dat gaat heerlijk dankzij de fraaie zuidwestenwind van 4 Beaufort. Zon erbij en gaaannnn.

Een korte stempelstop in Lemmer, waar we van een enthousiaste sluismeester een stempel ontvangen. En weer verder… kruisend de smalle geul uit en dan voort richting Ketelbrug. Nog een laatste foto met high-five van de M-R Boei en door naar Lelystad. Maar daar kunnen we uiteraard niet aankomen zonder eerst de ankeropdracht nog vervuld te hebben. Dat doen we bij afnemende wind onder het industriële geruis van het verkeer op de Markerwaarddijk bij het sectorlicht. Hier lekker gegeten en logboek en Journaal bijna afgerond, daarna nog even voor een half uurtje de zeilen gehesen voor het laatste rakje naar de finish. Daar arriveren we om tien over tien. Nagenoeg exact na de geschatte 41 uur de zeiltijd.

Het was weer een gedenkwaardige en geweldige tocht! Opnieuw eentje voor in de boekjes. Bij deze! Middels dit Journaal en bijbehorend logboek. Hartelijk dank Elly en Frits.

Erwin & Philipp
ab. Waterraaf